

Kristi himmelfart – 2. tekstrække

Nygårdskirken 14. maj 2026, kl.10.30

Tekst: Lukasevangeliet 24,46-53

Salmer: 31; 251; 252; 832; 217,v.1; 805

Tak Gud fordi din Himmel også er her. Amen.

I himlen – hvordan er der dér? Bogelskeren Johannes Møllehave sagde: *I Himlen er det, vi hver især synes allerbedst om – så jeg håber, Himlen er et stort bibliotek!* Ja, hos Gud er alt det bedste – men for nogle er det jo slåskamp, krig, berigelse på andres bekostning – er der mon så også dét i Himlen? Måske skulle vi hellere sige: I Himlen er *dem*, vi synes allerbedst om! For vi håber på gensyn med vores elskede afdøde. Men hvad så med dem, vi ikke synes om? Vores fjender og uvenner? Verdens diktatorer, krænkerer og mordere? Nej, når vi forestiller os Himlen som et konkret sted med et konkret indhold – så bliver det uoverskueligt! Så lad os holde os til at sige: I Himlen møder vi det, *Gud* synes allerbedst om! Og hvad *det* er, har vi et klart billede af gennem alt det vi ved om, hvordan Jesus mødte mennesker her på Jorden! Så i Himlen kan der ikke være krig, sygdom,

hungersnød eller storme der raser; der er fyldte fiskenet og velsignet levende fællesskab med mad og drikke i rigelige mængder! *Vi* kan ikke rumme Gud og Hans himmel – men vi kan tro og håbe på, at Guds Himmel kan rumme *os* – og at det der fylder den, er alt det gode vi kender fra Jesus og det liv han delte andre! For Jesus havde Himlen i sig! Og derfor er det så fortvivlende, at han forsvandt her fra Jorden igen! For himlen på Jorden - den formår vi jo helt tydeligt ikke selv at etablere! Men vi må lige præcis *ikke* fortvivle: For vi får *hjælp* fra Himlen! Alt det gode, som fyldte Jesus, da han var *her* – der sender han til os fra Himlen, hvor han er *nu*! Mens han var på Jorden gjaldt mange jordiske begrænsninger også for ham: Selv *han* kunne dengang kun være ét sted ad gangen! Han kunne kun røre de mennesker han kunne *nå* fysisk med sine hænder. Men nu hvor han er i Guds Himmel, er han udenfor tid og rum og kan være hos alle, nå os alle hele tiden! Så nu er Himlen hos os alle hele tiden! *Jamen – det kan vi da ikke mærke!* vil vi nok hurtigt indvende – og nej, vores personlige liv er måske ikke fyldt med alt det vi allerbedst kan lide. Men det, som *Gud* bedst kan lide – findes det? I dit

Kristi himmelfart – 2. tekstrække

liv? Møder du barmhjertighed, tilgivelse og oprejsning? Kender du til helbredelse? Til nyt mod, nyt håb, nye chancer? Møder du det gode – trods alt det forfærdelige, som *også* fylder vores verden? Flere af jer fortæller ofte, hvor glade I er for jeres kirke: Den blev et fristed for jer, da livet ellers var svært at bære, da ensomheden fyldte alt og ikke ret meget gav mening og glæde. Men så begyndte I at komme her ... Det er faktisk et eksempel på, at Guds Himmel er hos os! For da Jesus for til himmels dengang, da pålagde han sine venner og følgere at være vidner: *I får min ånd i jer*, lovede han, og så skal I give alt det videre som jeg og Himlen er fyldt af: Med Helligånden og jer skal alt det, Gud bedst kan lide spredes ud til alle mennesker – fred, tillid, glæde. Jesus har ved sin himmelfart åbnet himlen for os - og han får den himmelske virkelighed til at virke aktivt allerede nu og her! Mærk selv efter! Glædelig Kristi Himmelfartsdag!

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, således også nu og altid og i al evighed. Amen.